

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 46. Similitudines Pastoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 73.

increpans, quod non consideret potentiam Dei, qui omnes creaturas homini subjecit, homini vero dedit potestatem mandata sua servandi. Et prosequitur: *Omnibus his præceptis major erit, cui Deus in corde est, quibus vero solummodo in labiis est, ea difficilia videbuntur, & aspera.* Tunc Hermas: *Nemo est, qui non petat a Deo virtutem servandi mandata ejus, at Dæmon crudelis est, & servos Dei sua potentia ligat.* Respondit Angelus: *Dæmon non habet potestatem in servos Dei, qui in eum ex toto corde credunt; oppugnare potest, vincere non potest. Si scias resistere, confusus aufugiet.*

§. XLVI.

Pastoris similitudines.

Simil. IV.

Tertia libri Hermæ Pars, similitudines continens, plena est instructionibus moralibus, sicut priora. Inter alias notari merentur sequentes. Suadet ipsi Angelus, ut multitudinem negotiorum fugiat, quod viam ad multa peccata sternant, & sint quasi vincula, quibus a Dei servitio impedimur. Dum de jejunioloquitur, ait; incipiendum esse ab observatione mandatorum Dei, si quis deinde alia bona opera velit adjungere, ei ampliore mercedem fore. *Die qua jejunabis,*

Simil. V. n. 3

nabis, subdit: *nihil præter panem, & aquam sumes, & computatis, quæ de die pro victu tuo expendere soles, sepone, viduæ, orphano, & pauperi eroganda.* Jejunium hic vocatur statio. Qui jejunabat, mane statim ad orationem secedebat.

Sæculum I.
A. C. 73.

De illis, qui pœnitentiam agunt, *An-* *Simil. VII.*

gelus sic loquitur: *An putas eorum peccata statim deleri? non statim profecto; sed necesse est, ut pœnitens in omni occasione se affligat, & humiliet, & varias pœnas patiatur; & postquam omnia, quæ imperata sunt, tulerit, tunc forte Creator ejus miserebitur, & remedium conferet, si videat, quod cor ejus ab omni malo opere aversum sit.* In alio loco Ange-

Simil. VIII.

lum de diversis peccatorum generibus differentem, Hermas interrogat; quare non egerint pœnitentiam? respondet Angelus: *Illi, quorum animam futuram esse puram vidit Dominus, sibi que ex toto corde suo servituros, iis pœnitentiam concessit; illis vero, quorum vidit malitiam eosque fallaciter ad se reverti, denegavit, ne rursus maledictiones contra suam Legem proferant.*

Duabus deinde imaginibus varios *Sim. VIII.*
Christianorum status sic depingit: *Apo-* *& IX.*
statæ, qui Deum negarunt, & blasphemaverunt nomen ejus, servosque Dei pro- *VIII. 6.*
diderunt, spiritu mortui sunt, sine spe. *IX. 19. 26.*

Hist. Eccles. Tom. I.

X pœni-

Sæculum I. *pænitiæ, quamvis præcepta Dei eis*
 A. C. 73. *proponantur, præsertim si sint effervi-*
a Fidelibus separati, de propria salute
desperantes. Hypocritæ, perversa docen-
tes, in hunc finem, ut alios a pæniten-
tia absterreant, difficulter convertentur,
nec est eis pænitentia super, nisi prompte
amplectantur; necdum tamen desperatum,
quia non blasphemarunt Deum, nec ser-
vos ejus prodiderunt; sed habendi deside-
rio in peccatorum hominum voluntatem
condescenderunt.

IX. 20.

Alii erant in fide dubii, alii absentium
famæ detrahentes, invidi, pacis impa-
tientes. Nonnulli, quamvis Fideles, &
boni, nihilominus levi inter se invidia,
aut propter gradum, & Primatum æmu-
latione laborabant; & hi quidem, quia
magis fragilitate, quam malitia pecca-
bant, non ita difficulter ad pænitentiam
perveniebant. Alii rebus mundanis im-
pliciti, a consortio servorum Dei recede-
bant, in spiritu semi-mortui; nonnun-
quam dubio, & incertitudine fluctua-
bant, & poterant agere pænitentiam, si
modo prompte egissent. Alii divites, &
temporalibus abundantes a servorum Dei
communione declinabant, timentes, ne o-
pem aliquam a se peterent. Magni No-
minis, inter Gentiles acquirendi, deside-
rium multos in vitium ambitionis trabe-
bat, vastas spes concipiebant, & veri-
tate

tate derelicta non minus quam Iusto-
rum societate, vitam, quæ sibi commo-
dior videbatur, agebant; non ex toto
recedebant a Deo, sed fidem sine operi-
bus servabant; aliqui eorum agebant
penitentiam in exercitio operum cari-
tatis; aliqui Paganorum exemplo sedu-
cti, vitiis, & deliciis immergi, similes
illis fiebant.

Alii, postquam semper fuissent boni,
& Fideles, vanitate desideriorum, & vo-
luntatis inconstantia abstracti levia pec-
cata commiserant, & facile ad pæni-
tentiam admittebantur. Alii in vitiis
inveterati, fidem tamen semper servave-
rant, & hospitales in servos Dei fue-
rant; hi alacriter pænitentiæ tabulam
arripiebant, ex peccatorum suorum do-
lore voluntarie adversitatem tolerantes.
Aliis nomen Domini erat quidem in ore,
sed non in corde, & verbis tantum
videbantur vivere, opera autem eorum
erant mortua; hi animo erant suspensi,
& ob minimum persecutionis rumorem
ad Idola revertebantur; hinc nulla eis
amplius erat spes pænitentiæ, nisi cito
egissent. Alii credebant quidem; sed
magna audacia, & præsumptione vide-
ri volebant omnia scire, & alios doce-
re, cum reipsa scirent nihil; quorum
vanitas multos in lapsum impulerat, eo-
rum aliqui, agniti erroris, pænitentes,

Y 2

sanio-

Sæculum I.
A. C. 73.

IX. 21.

22.

Sæculum I. *sanioribus se submiserant; eorundem a-*
A. C. 77. *liqui ad pœnitentiam redire poterant,*

23. *quod imprudenter magis, quam malitio-*
se peccassent. Aliis fidem servantibus
erant leves contentiones, & dissidia; bi
facile agebant pœnitentiam, illi vero
difficulter, quibus erant graves rixæ, &
iram coquebant, injuriarum memores.

n. 26. *Quidam etiam Ministri Ecclesiæ daban-*
tur, qui male munere suo fungebantur,
spoliis viduarum, & orphanorum viven-
tes, & quæ ab eis acceperant, in propria
commoda, non autem aliorum vertentes.
Talibus nulla salutis spes, inquit Pastor;

n. 25. *nisi avaritiæ renuntient. Alii docent*
cum puritate, & sinceritate, malis de-
sideriis resistentes, veritatem, & justi-

n. 24. *tiam colentes. Alii Fideles semper fue-*
re simplices, & boni, sine rixis, de a-
liorum progressu in virtutibus gauden-
tes, semper omnibus benefacere paratis-
simi, & aliis labore suo parta commu-
nicare sine cunctatione, aut exprobra-
tione. Deus eorum simplicitatem, &
sanctam infantiam remuneraturus, eorum

n. 29. *labori benedicebat, & omnibus favebat*
operibus. Deo charissimi illi sunt, qui
cum sinceritate parvulorum crediderunt,

Simil. IV. *& sensus eorum nulla malitia corru-*
n. 12. *ptus est, qui in nullo Dei mandata trans-*

Simil. VIII. *gressi, tota vita sua in bona voluntate*
n. 3. *constantes fuere. Tales sunt Hermæ ab*
Angelo

Angelo datæ instructiones. Alicubi di-
cit; Filium Dei omnibus Creaturis an-
tiquiorem esse. In alio loco, Angelum
sanctum Michaellem potestatem habere
in populum Christianum, & eum guber-
nare. Alibi ait; Apostolos post mortem
suam Jesum Christum annuntiasse San-
ctis, qui eos in morte præcesserant, iis-
que Baptismum dedisse, sine quo eorum
bona opera fuissent inutilia; quod intel-
ligi debet non de aqua, sed de gratia Ba-
ptismi; fuitque hæc multorum antiquo-
rum opinio, Apostolos mortuis prædicas-
se, sicut S. Petrus idem de Jesu Christo
dixit. Denique subjungit; Revelatio-
nes, & visiones illorum bono esse scri-
ptas, qui de veritate eorum, quæ didi-
cerunt, dubitant, & argutantur, ut vacil-
lans eorum fides roboretur.

Sæculum I.
A. C. 77.

Simil. IX.

n. 16.

V. not. Cotel.

Clem. Alex.

2. Strom. p.

679. 6. Stro.

p. 638.

1. Petr. 3. 19.

Vis. 3. n. 4.

Clem. Alex.

1. Strom.

in fin.

§. XLVII.

Mors Papæ S. Clementis, & scripta ejus.

S. Clementem Papam rexisse ajunt Ec-
clesiam Romanam ferme decem an-
nos, usque ad annum octavum Vespasia-
ni, Jesu Christi septuagesimum septimum.
Ei successit S. Cletus; ideo tamen certum
non est, S. Clementem fuisse mortuum;
aliqui enim referunt, eum Cathedra Pon-
tificali cessisse, ut schisma evitaret, & de-
mum

S. Cletus.

Lib. Pont.

Catal. Buck.

Epiphanius

hær. 27. c. 6.